

[Aase Olesen]

net endda højst usikkert – er netop den type landbrug af mellemstørrelsen og med animalsk produktion, som er relativt hårdest kørende i årene efter 1973. Jeg vil gerne have et svar fra ministeren på dette spørgsmål.

Det radikale venstre har fra begyndelsen fremhævet, at hvis det kunne godtgøres om et års tid, at landbruget klart har fået større indkomstfremgang end andre grupper som resultat af den samlede pakke, var det også rimeligt, at landbruget skulle bære sin del af byrderne.

Regeringen har i forhandlingerne med det radikale venstre stadig fremhævet vanskelighederne ved at differentiere en eventuel byrde på landbruget. Derfor har det været inde i overvejelserne at nedsætte grundskyldpromillen til 6–7.

Jeg vil gerne her understrege, at da dette kom på tale, var udgangspunktet den stramme indkomstpolitik og forslaget om, at industrien skulle bidrage til helhedsplanerne med en obligatorisk overskudsdeling.

Disse forudsætninger er i dag væk. Lønindgrebet er nu svækket, og det er alene regeringens ansvar. Dermed er devalueringsgevinsten yderligere udhulet, inflationen får igen fart på, og landbruget har som bekendt hverken mindstelønninger, pristalsregulering eller taktregulering for det arbejde, der udføres af den selvstændige landmand.

I den sidste fase af forhandlingerne har det radikale venstre gentagne gange anbefalet regeringen at forhandle med landbruget og indgå en aftale om at holde hjemmemarkedspriserne 5 pct. under eksportpriserne. Dette ville betyde en reduktion af landbrugets indtjening på årsbasis, og det ville først og fremmest betyde 5 pct. lavere fødevarerpriser til gavn for prisudviklingen og forbrugere.

Dette forslag er i overensstemmelse med landbrugsorganisationernes eget ønske, og det er simpelt hen ufatteligt for os, at socialdemokratiet, der gik til valg på nødvendigheden af forståelse hos organisationerne for de indgreb, de samme organisationers medlemmer skulle udsættes for, ikke griber dette forslag med kyshånd.

Jeg skal derfor i dag gentage det radikale venstres opfordring til regeringen om at optage forhandlinger med landbruget om en løsning og lade forslaget om statsgrundskylden hvile, til man kender resultatet af sådanne forhandlinger.

Vi er fuldt ud klar over, at den foreslåede løsning ikke er uden problemer, men vi opfordrer regeringen til at overvinde vanskelighederne. Det må kunne lade sig gøre.

Vi nægter at tro, at EF vil hindre os i at gennemføre en så fornuftig ordning som den her skitserede, hvis alle parter var enige om den herhjemme.

Af det foregående vil fremgå, at vi naturligvis kan stemme for ministerens ændringsforslag og imod forslagene fra retsforbundet og fremskridtspartiet.

Specielt om retsforbundets ændringsforslag vil jeg sige, at det efter vor opfattelse ikke er en god idé at lovgive gennem ændringsforslag til et lovforslag som dette. Vi fik ved førstebehandlingen løfte om, at regeringen i denne samling ville fremsætte lovforslag om indgreb mod jordprisstigningerne, og det synes jeg at både vi og retsforbundet kan være tilfredse med.

Endelig ønsker jeg fra denne talerstol på det radikale venstres vegne at advare organisationer af enhver art mod demonstrationer, der går ud over tredjemand. Det står enhver frit for at demonstrere, men man skal gøre sig klart, at samfundsskadelige aktioner og trusler altid har den modsatte virkning af den ønskede.

Vi håber endnu, at regeringen vil komme til fornuft inden på fredag, og ikke som følge af demonstrationer og trusler, men som følge af en omhyggelig vurdering af, hvad der er ret og rimeligt.

Det radikale venstre vil redegøre for sin stilling til lovforslaget som helhed ved tredje behandling.

Bollmann (CD):

Dette lovforslag har nok været et af julepakkens værste. Det har i hvert fald givet reaktioner ude omkring af et omfang, som regeringen vel ikke engang selv havde regnet med.

At en sådan særskat fremkalder stor utilfredshed, forstår CD udmærket. Der er tale om en ny grundskyld for et erhverv, som jo også rammes af flere andre af lovene her i julepakken, f. eks. formueskatten. Vores holdning hertil er lige så klar, som den altid har været. Vi vil have afskaffet al eksisterende grundskyld, og vi vil selvfølgelig ikke have ny grundskyld. Vi finder det urimeligt at